

Най-големият паметник на свѣта.

Въ старо време едно отъ чудесата на свѣта се е считалъ Родоския колосъ, високъ 40 м., стоящъ при входа на пристанището. Между краката му могли да минаватъ малки кораби.

Въ наше време се слави статуята на свободата, подарена отъ Франция преди 40 години на Америка, по случай 100 годишнината отъ нейната независимостъ.

Тази статуя е поставена на високъ пиедесталъ на едно островче при входа на Ню-Йоркското пристанище и е висока 46 метра.

Но и дветѣ тѣзи статуи сж много по-малки отъ паметника въ Съединенитѣ Американски щати, въ щата Георгия, издигнатъ въ паметъ на конфедератската армия, която се е борила за освобождението на негритѣ въ 1860—1863 год.

На строителитѣ имъ дошла щастлива мисль да привлекатъ на помощъ природата.

Паметникътъ представлява отъ себе си барелефъ, направенъ на гиганска, гладка, отвесна скала.

Скулптурата се състои отъ нѣколко конни фигури на предводителитѣ на армията съ виждащитѣ се следъ тѣхъ войници.

Фигуритѣ достигатъ 40 м. височина и затова тѣхното изсичане било много трудно.

Ето какъ е ставало това.

Цѣлата скала, която имала 3000 кв. м. повърхность, вечерта била полѣна съ чувствителна къмъ свѣтлината течность. Следъ това, съ тънъкъ лжчъ отъ силенъ прожекторъ, художникъ начерталъ контуритѣ на бждѣщитѣ фигури, следъ което тѣзи контури били, като при фотографически процесъ, закрепени съ друга течность.

После върху скалата били спуснати скулптори и майстори, които съ помощта на пневматически длета захванали да изсичатъ въ скалата набелезанитѣ отъ художника фигури.

Всичкитѣ работи около този паметникъ стрували 4 милиона долари (560 мил. лева), но затуй пъкъ впечатлението, което оставя паметника, е незабравимо. Отъ много километри върху сивата повърхность на скалата се виждатъ гиганскитѣ фигури на конниците, които изглеждатъ като увиснали въ въздуха.

Несъмнено, както по изработка, така и по оригиналность, това е едно отъ най-интереснитѣ художествени произведения въ цѣлия свѣтъ.

Прев. Чичо Ваню.